

Minningarorð um Helli Olsen

F. 18. juni 1948 - D. 27. apríl 2011

Tey síðstu jólini hava heilt víst ikki verið tey somu, sum tey hava verið hini 20 jólini eg áður havi hildið. Jólini vóru tey flestu árin hildin hjá ommu og abba yviri í Fútalág, og har var lív í. Omma byrjaði langt undan jól, at pynta húsini bæði uttan og innan við perum og tilíkum, og fekk eingin í lag til at hjálpa við at hanga perur á húsini uttanfyri, ja so fór omma sjálv upp í stigan! Húsini lýstu langan veg av hugna, og innan var ikki at forsmáa. Og so vóru tað køkurnar, ið vóru bakaðar í langar banar. Jólatræðið, ið angaði so væl av granni kundi ikki fjala jólagáurnar, tí tær vóru so nógvar, at sjálv ikki garagan kundi húsa teimum. Hvørt ár segði omma, at í ár skuldu vit ikki vænta okkum so nógv til jólar, tí pengarnir vóru ikki so nógvir, men hvørt ár blivu vit líka yvir-raskaði. Omma var ein, ið vildi gera øll glað, og tað gjørði hon eisini.

Omma plagdi ofta at fortelja um, at tá eg var fødd græt eg so øgiligt, men tá var hon tann fyrsta at geva mær ein koss, og tá steðgaði eg beinanvegin við grátinum. Soleiðis minnist eg hana eisini – eina sum altíð var har fyri meg, og var altíð har, at troysta og ugga. Hon kundi fáa gjørt tað keðiligasta um til nakað gott.

Omma var altíð klár við einum stórum klemmi, og ikki einum minni brosi, tá man kom inn á gátt í Fútalág,

síðani at seta alt hon átti á borðið, so borðið bognaði. Og var man ikki svangur, so skuldi etast alíkavæl. Um man var í ringum lag, ella bara hevði havt ein ringan dag, so royndi hon at gera alt so jaligt, at tann ringi dagurin bleiv gloymdur. Altíð hevði hon onkra sól-skinssøgu, ið hon hevði lisið í einum blaðið, ella sæð í sjónvarpinum. Hon valdi at hugsa og tosa jaligt, og tí-skil var hon ein sól, at vera saman við.

Tað er eingin ivi um, at omma var ein trúgvandi persónur. Hennara trúgv hevði alt at siga fyri hana, og var Guðs orð altíð ovast á breddanum. Hon hevði dirvið til at tosa um Guðs orð, hvar hon so var, og einki kundi steðga henni. Hon stóð sterk við tað, sum hon trúði uppá, og átti ivin ikki pláss í hennara hjarta.

Hon hevði eina trúgv sum kundi flyta fjøll, og segði hon oftani hvussu hon hevði upplivað undur.

Tá abbi var farin her frá, fyri einum smáum árið síðani, fekk omma eina bók, har hon kundi skriva sínar tankar o.a. í. Ístaðin fyri, valdi hon at skriva nøvnini niður á øllum hon kendi, allari familju, vinfólki, ná-búgvum o.s.fr. og bað hon síðan hvørt kvøld fyri øllum, ið stóðu í bókini. Síður oman á síður við nøvnum, ið tóku langa tíð at remsa upp, men hon valdi at leggja tíð av hvørt kvøld, til at biðja fyri øllum hesum fólki. Hetta segði nógv um hana sum persón. Hon hugsaði fyrst um øll onnur, áðrenn tankarnar fóru til sín sjálvs.

Góða mamma, gumma og gubbi. Nú tit hava mist tykkara mammu, stutt eftir tit hava mist pápa tykkara,

kann vera ógvuliga trupult at hugsa sær, hvussu nógvan sakn tit mugu hava. Men uggan eiga tit í, at bæði foreldur tykkara áttu Jesus í hjartanum, og eina ómetaliga sterka vón, og tí kunnu tit vera vís í at tey bæði sita í himmiríki og hyggja niður á tykkum við einum stórum brosi. Ein dag skulu tit sleppa at síggja tey aftur.

Góða omma. Hevði vilja havt teg her. Bert eitt lítið bil afturat. Tað er so nógv eg hevði vilja sagt tær. Men tá tað tíanverri ikki er gjørligt, vil eg bara siga tær hvussu stóran týðning tú hevur havt fyri meg, og hinum rundanum. Takk fyri at tú vísti mær á, at við trúgv, vón og kærleika er alt gjørligt. Tú ert heilt víst mín fyrimynd!

Heidi Karolina

Alex Abrahamsen

andaðist á Eysturoyar Ellisheimi mikudagin, 87 ára gamal.

Kistan fer frá Ellisheiminum leygardagin kl. 15.00. Jarðarferðin verður úr Sjóvar kirkju kl. 14.00.

Tey avvarðandi

Tey, ið vilja minnst Alex, kunna lata eina peningagávu til nýggja kirkjuhúsið á Strondum, konta í Eik og BankNordik.

TØKK

Okur takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu og hjálpsemi, tá mín elskaði maður, pápi, abbi, langabbi og verfaðir

Martin Hjelm

andaðist 31. oktober 2012.

Takk fyri blómur, kransar og peningagávur til Bethel. Takk til tykkum, sum tóku tykkum av ervinum. Takk til Poul Færø og John í Skemmuni fyri tykkara vøkru orð. Takk til tykkum øll, sum vitjaðu Martin so trúliga. Takk til tykkum á Suðuroyar sjúkrahúsi, sum vóru so góð við okkum øll – takk fyri tann kærleika, tykur vístu Martini.

Vegna familjuna

Marna, Debora, Dorit, Kim & Anita

Bakkafrost Processing – Vælkomin til Fuglafjarðar!

Húsið, har góðskaðar laksavørur hava verið framleiddar, hevur staðið stongt í longri tíð.

Bakkafrost Processing hevur sett húsið í fullgóðan stand, so tað lýkur øll krøv, sum marknaðurin og myndugleikar krevja.

Nútímans tøkni er sett upp og farið er undir framleiðslu

av luksus laksavørum, ið eru klárar at leggja í frysti-diskin hjá teimum heilt stóru handilsketunum á kontinentinum.

Kári E. Jacobsen er Manager hjá Bakkafrost Processing og Jógvan Martin Hansen er formaður fyri deildina í Fuglafirði, har 30 fólk arbeida.

Góðir móguleikar eru fyri at víðkað um framleiðsluna til tvær vaktir, so 60 fólk kunnu arbeida á virkinum.

Eins og hini virkini í Fuglafirði, virkar Bakkafrost Processing lokalt og handlar globalt, tað sokallaða glokala hugtakið.

Bakkafrost samtakið brúkar Corporate governance

– “tann góða leiðslan” av felagnum, so sum at fara væl um starvsfólk og kundar og vísa sosiala ábyrgd.

Alt má gerast til tess, so at virkið vinnur nógvan pening, men samstundis mennir teir menniskjaligu eginleikarnar.

Royndir vísa, at gert tú nógv við hesi bæði fyrr

nevndu ting, so fær man eitt nógv betri úrslit, enn man hevði roknað við – tað sokallaða Human Ressource Management.

Tað verður arbeíði til nógvur hendur, um tað fer at gangast, sum leiðslan vil, og tað skapar trivnað og gleði í bygdini.

Fuglirðingar vilja gera alt

tað, ið teir eru mentir, so tað fer at gangast felagnum væl.

Bakkafrost Processing – vælkomin til Fuglafjarðar, takk fyri arbeiðsplássini, ið tit hava skapt og fara at skapa.

Dánjal Vang
varaborgarstjóri